

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(90) 215 def.

Brussel, 20 juni 1990

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

houdende maatregelen ter bestrijding van het afwenden van
bepaalde stoffen voor de illegale vervaardiging
van verdovende middelen en psychotrope stoffen

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

A. Algemeen

1. De Gemeenschap heeft op 8 juni 1989 het Verdrag van de Verenigde Naties van 1988 ondertekend tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, zulks op grond van haar bevoegdheden in kwestie waarop artikel 12 van dat verdrag betrekking heeft. Alle Lid-Staten van de Gemeenschap hebben het Verdrag inmiddels ook ondertekend.
2. Volgens artikel 12 van het Verdrag moeten partijen passende maatregelen nemen om te voorkomen dat er een sluikhandel in uitgangsprogramten ontstaat. Uitgangsprogramten zijn chemische produkten, met name oplosmiddelen of zuren (ether, aceton, efedrine,...) die voor een groot gedeelte het voorwerp uitmaken van legitieme handel (vervaardiging van verf, lijm, vernis), maar die tevens kunnen dienen voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen.
De vervaardiging van bepaalde verdovende middelen of psychotrope stoffen is namelijk onmogelijk zonder gebruik te maken van bepaalde chemische stoffen die, bijvoorbeeld, toelaten om, uitgaand van natuurlijke bronnen (papaver, coca-bladeren,...), verdovende middelen zoals heroïne en cocaïne te vervaardigen, of die aangewend worden voor de vervaardiging van synthetische drugs (LSD, amfetamines,...). Deze chemische stoffen worden uitgangsprogramten genoemd en bestaan hoofzakelijk uit oplosmiddelen of zuren die voortkomen van de chemische industrie.
3. Omvang van de handel.
Volgens de D.E.A. (Drug Enforcement Administration) van de Verenigde Staten hebben cocaïnehandelaren jaarlijks tussen 6000 en 12000 ton chemische produkten nodig voor de behandeling van cocabladeren, dit terwijl de Amerikaanse jaarproduktie van deze stoffen 60000 ton bedraagt. Volgens D.E.A. was, tot in 1988, het grootste gedeelte van deze produkten afkomstig van de Verenigde Staten, terwijl Europa een secundaire leverancier was net zoals Brazilië, Argentinië en de Volksrepubliek China. Dit betekent dus dat 10 tot 20% van de Amerikaanse produktie illegaal is of omgeleid wordt, meestal buiten het weten van de produkteurs.
Er bestaan geen precieze gegevens wat de Gemeenschap betreft, maar volgens Amerikaanse bronnen zou er in 1989 een zeer sterke verhoging (+438% voor sommige produkten) zijn geweest wat betreft rechtstreekse en onrechtstreekse leveringen vanuit Europa. Dat valt samen met het jaar waarin de nieuwe Amerikaanse wetgeving van kracht werd en waarvan de weerslag was dat de handelaren werden aangespoord om zich te bevoorraden in die landen waar de risico's geringer zijn, en dus met name in Europa.
De meest betrokken landen zouden Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland en het Verenigde Koninkrijk zijn. Het merendeel van de verzendingen zou plaatsvinden via Duitsland.
Wat de betrokken firma's betreft, handelt het zich niet enkel om produkteurs en fabrikanten, maar tevens om handelaren, makelaren, expediteurs en andere tussenpersonen. Enkel wat de produkteurs betreft, schat D.E.A. hun aantal op wereldniveau op 950, waarvan 490 in de V.S.A. Op die manier zou de D.E.A. van haar kant 2500 tranacties per jaar controleren, hetzij een gemiddelde van 15 per dag.

4. Toezicht op uitgangsprogrammen wordt in de gehele wereld als een noodzakelijk en geschikt middel beschouwd om de vervaardiging en zodoende het aanbod van illegale drugs te beperken. Het heeft daarom een centrale plaats gekregen in het door de Algemene Vergadering van de V.N. op 23 februari 1990 aangenomen Algemene Actieprogramma en in de Politieke Verklaring van de Mondiale Topconferentie op ministerniveau over Drugs van 11 april 1990. Bovendien komen de industrielanden met het invoeren van een dergelijk toezicht tegemoet aan de dringende wens van de Latijns-Amerikaanse drugsproducerende landen, die met name werd uitgesproken bij de onderhandelingen over het Verdrag van 1988 en in de Verklaring van Cartagena op 15 februari 1990. Op politiek vlak moet de voorgestelde verordening gezien worden als een belangrijke bijdrage van de industrielanden tot de Noord-Zuid-dialoog. Het inzetten van een communautair instrument terzake van uitgangsprogrammen wordt door de CELAD beschouwd als een van de drie prioriteiten van de Gemeenschap bij de bestrijding van drugsmisbruik.
5. Tegelijkertijd zij opgemerkt dat het grootste gedeelte van de handel in en de produktie van de betrokken stoffen - in tegenstelling tot drugs in engere zin - geheel legaal gebeurd en dat slechts een klein gedeelte van deze stoffen op onrechtmatige wijze wordt aangewend. Een efficiënt systeem van toezicht moet dan ook niet eenzijdig op wetshandhaving zijn gericht, maar rekening houden met de belangen van de legale handel.
6. Met de voorgestelde verordening wordt beoogd een communautair systeem van toezicht op te zetten inzake de internationale handel in uitgangsprogrammen, overeenkomstig artikel 12 van het Verdrag. Gelet op het Besluit van de Raad van 1 juni 1989 en de eisen waaraan de eengemaakte markt van 1993 moet voldoen, wordt een niet-bureaucratische en op samenwerking berustende aanpak voorgesteld, waarbij ook vermeden wordt dat nieuwe hinderpalen ontstaan bij het handelsverkeer binnen de Gemeenschap. Rekening houdend met de bevoegdheden van de Lid-Staten op bepaalde terreinen, gaat het voorstel in een aantal gevallen niet verder dan een omschrijving van bepaalde doelstellingen die door middel van de nationale wetgevingen bereikt moeten worden.
7. Een vergunningstelsel wordt in de verordening opzettelijk buiten beschouwing gelaten. Een dergelijk stelsel zou niet alleen in tegenspraak zijn met het feit dat de Raad een niet-bureaucratische aanpak wenst, maar zou op praktisch niveau een averechts effect hebben. De ervaring met toezicht op uitgangsprogrammen en andere gevoelige goederen in de Lid-Staten heeft geleerd dat een goede samenwerking en goede resultaten eerder tot stand komen wanneer de deelnemers aan het handelsverkeer hulp krijgen van de bevoegde autoriteiten bij het inwinnen en benutten van informatie dan wanneer hun bereidheid tot samenwerking door formele administratieve procedures op de proef wordt gesteld.

Vergunningen, en met name uitvoervergunningen, bieden geen waarborg dat goederen niet voor illegale doeleinden worden aangewend : de ervaring heeft alweer geleerd dat de eisen voor de afgifte van een vergunning gemakkelijk kunnen worden ontweken door goederen van een onjuiste omschrijving of van vervalste documenten te voorzien en gezien de uiterst sporadische uitvoercontroles is het niet waarschijnlijk dat dergelijke manipulaties worden ontdekt. Voorts kunnen de bevoegde autoriteiten in geval van sluikhandel op grond van dit voorstel even krachtig optreden als bij een vergunningenstelsel. Zendingen naar derde landen kunnen worden uitgesteld of zelfs verboden indien aanwending voor illegale doeleinden zeker lijkt.

8. Deze benadering verschilt in bepaalde aspecten van deze gevolgd door de Verenigde Staten, met name als gevolg van de specificiteiten van de markt voor verdovende middelen in Europa en in de Verenigde Staten (aard van de verbruikte produkten, percentage van drugverslaafden, geografische situatie, betrokken bevolkingsgroepen, ...).

De Amerikaanse wetgeving is ook meer uitgebreid wat betreft de lijst van geïmporteerde produkten (20 produkten tegenover 12), terwijl de tekst van de Gemeenschap zich beperkt, overeenkomstig het unanieme advies van de experts, tot de lijst voorzien in het Verdrag van Wenen. De Amerikaanse wetgeving slaat eveneens op bepaalde gereedschappen en uitrustingen (capsuleermachines, drageepersen) in verband met de thuisvervaardiging van bepaalde synthetische drugs (amfetamines).

Zij bevat daarenboven talrijke details met een bureaucratische inslag waarvoor er geen plaats is in de communautaire wetgeving aangezien deze verbonden zijn met de administratieve organisatie van elke Lid-Staat.

Zij bevat tenslotte een groter aantal bijzonderheden inzake sancties, hetgeen moeilijk denkbaar is in het ontwerp van een communautaire tekst die zich beperkt tot het opleggen van een verplichting op dit gebied aan de Lid-Staten, zoals dit gedaan werd in verband met 'Misbruik van voorkennis'.

B. Inhoud van de Verordening

1. Overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties wordt er in de voorgestelde verordening een onderscheid gemaakt tussen twee soorten uitgangsprogramten (zie tabel I en tabel II in de bijlage), namelijk die met slechts beperkte legale toepassingsmogelijkheden (Tabel I) en andere die voor legale commerciële toepassingen van belang zijn (Tabel II). Beide categorieën vallen onder het algemene toezicht zoals in de Verordening omschreven, maar de meer stringente maatregelen van artikel 4 zijn slechts op de stoffen van Tabel I van toepassing.

2. Uitgaande van dit hoofdonderscheid, komen de volgende punten in de verordening aan de orde⁽¹⁾:

a) Artikel 1 omschrijft de werkingssfeer van de verordening, namelijk toezicht op de handel van de Gemeenschap met derde landen. Voorts wordt in dit artikel een aantal termen gedefinieerd die voor de tenuitvoerlegging van belang zijn.

b) Overwegende dat zowel de preventie als de opsporing van sluikhandel voornamelijk op basis van schriftelijke bewijsstukken gebeurt, bepaalt artikel 2 dat de deelnemers aan het handelsverkeer voor passende documenten en een goede boekhouding dienen zorg te dragen alsmede voor een duidelijke etikettering van goederen en dat documenten en boekhouding voor verificatie door de bevoegde autoriteiten toegankelijk moeten zijn (9d,e VN-Verdrag).

c) In artikel 3, dat het kernpunt van het standaardsysteem van toezicht vormt, komt de op samenwerking berustende benadering tot uiting, daar de deelnemers aan het handelsverkeer en alle andere personen die hierbij van beroepswege zijn betrokken worden aangemoedigd de autoriteiten in kennis te stellen van alle voorvallen die het vermoeden van illegale aanwending wekken (9a VN-Verdrag). Lid 3 bepaalt dat de persoon die een dergelijke kennisgeving naar eer en geweten doet daarvan geen nadelige rechtsgevolgen mag ondervinden.

---

(1) De nummers tussen haakjes verwijzen naar artikelen van het VN-Verdrag

d) In artikel 4 (10a VN-Verdrag) wordt de controle bij uitvoer omschreven die specifiek op de stoffen van tabel I van toepassing is. De invoer van deze stoffen door de Industrielanden was een van de voornaamste punten tijdens de onderhandelingen te Wenen, onderdeel van de Noord-Zuiddialoog. In lid 1 is het beginsel neergelegd dat de deelnemers aan het handelsverkeer verplicht zijn vóór de uitvoer een kennisgeving in te dienen bij de nationale toezichthoudende autoriteiten. Lid 2 geeft een nadere omschrijving van de inhoud van een dergelijke kennisgeving (10a I)-iv) VN-Verdrag). Hoewel er geen sprake is van een vergunningstelsel, mogen de toezichthoudende autoriteiten volgens lid 3 de verzending uitstellen of zelfs verbieden naar gelang van de mate van onzekerheid over de legale bestemming van de betrokken stoffen. In lid 4 wordt omschreven op welke wijze deze kennisgevingen aan het land van voorziene invoer worden medegedeeld, voor zover dit land om een dergelijke mededeling van de Gemeenschap heeft verzocht.

e) Met artikel 5 wordt beoogd de toepassing van de Verordening te vereenvoudigen door de toezichthoudende autoriteiten voldoende bevoegdheden te verlenen, zodat zij bij voorbeeld tot inspectie, het doorzoeken van bedrijfsruimten en inbeslagname kunnen overgaan (9b VN-Verdrag). Krachtens lid 2 krijgen grensautoriteiten de specifieke bevoegdheid verdachte zendingen bij binnenkomst of bij het verlaten van het grondgebied van de Gemeenschap tegen te houden.

f) Artikel 6 dat betrekking heeft op de samenwerking tussen de toezichthoudende autoriteiten in de Gemeenschap, verwijst naar dienovereenkomstige bepalingen in Verordening (EEG) nr. 1468/81 betreffende wederzijdse bijstand in douane- en landbouwzaken, waarmede niet alleen een reeds gevestigd mechanisme voor administratieve bijstand wordt ingeschakeld, maar ook naar behoren rekening wordt gehouden met de vertrouwelijke aard van alle uit hoofde van deze verordening verkregen en doorgezonden informatie.

g) Artikel 6 wordt door Artikel 7 (9c VN-Verdrag) op internationaal niveau aangevuld daar laatstgenoemd artikel bepaalt dat informatie over verdachte zendingen doorgegeven wordt aan de andere partijen bij het desbetreffende VN-Verdrag.

h) Slotbepalingen

Artikel 8 laat weliswaar de strafrechtelijke bevoegdheden van de Lid-Staten onverlet, maar bepaalt dat overtredingen op de verordening in de gehele Gemeenschap aan passende sancties onderworpen moeten zijn.

Om aan de desbetreffende verplichting ten aanzien van de VN te voldoen wordt in artikel 9 (12 VN-Verdrag) bepaald dat jaarlijks bij de VN verslag wordt uitgebracht, waarbij de Commissie als coördinator voor de Gemeenschap optreedt.

Artikel 10 bepaalt dat een communautair forum wordt ingesteld dat de technische aspecten onderzoekt met betrekking tot de uitvoering van de verordening.

Daar onderdelen van de Verordening het karakter van een richtlijn hebben, is in artikel 11 bepaald dat de Lid-Staten verslag moeten uitbrengen over de genomen maatregelen, terwijl artikel 12 om dezelfde reden een onderscheid maakt tussen de inwerkingtreding en de toepassing van de verordening.

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

houdende maatregelen ter bestrijding van het afwenden van
bepaalde stoffen voor de illegale vervaardiging
van verdovende middelen en psychotrope stoffen

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische
Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie (1),

Overwegende dat de Vergadering van de Verenigde Naties op 19
december 1988 een Verdrag heeft goedgekeurd tegen de sluikhandel in
verdovende middelen en psychotrope stoffen; dat dit VN-Verdrag deel
uitmaakt van de inspanningen op wereldschaal ter bestrijding van
drugsmisbruik; dat de Gemeenschap aan de onderhandelingen over dit
VN-Verdrag heeft deelgenomen en haar politieke bereidheid heeft
getoond om binnen de grenzen van haar bevoegdheden op te treden;

Overwegende dat voornoemd VN-Verdrag een artikel 12 bevat inzake de handel in uitgangspakketten, dit wil zeggen stoffen die veelvuldig worden gebruikt bij de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen; dat de uitvoering van dit artikel de bijdrage van de industrielanden is tot de inspanningen die worden gevraagd van de drugsproducerende landen die over het algemeen veel armer zijn dan eerstgenoemden; dat de voorschriften inzake de handel in dergelijke uitgangspakketten van invloed zijn op de douanevoorschriften van de Gemeenschap ; dat op grond hiervan het VN-Verdrag op 8 juni 1989 namens de Gemeenschap werd ondertekend; dat het dus dienstig is concreet gestalte te geven aan deze politieke wil door het opstellen van Gemeenschapsvoorschriften over de handel tussen de Gemeenschap en derde landen, onverminderd de andere voorschriften die nog worden opgesteld inzake de handel binnen de Gemeenschap;

Overwegende dat voor artikel 12 van het VN-Verdrag wordt uitgegaan van een systeem van toezicht op de betrokken stoffen; dat het grootste deel van de handel in deze stoffen volkomen legaal is; dat bescheiden bij, en een eventuele etikettering van de zendingen van deze stoffen voldoende duidelijk moeten zijn; dat het voorts van belang is de bevoegde autoriteiten niet alleen de nodige middelen te geven om op te treden, maar ook, in de geest van het VN-Verdrag, mechanismen in het leven te roepen waarmee een nauwe samenwerking met de deelnemers aan het handelsverkeer tot stand kan worden gebracht en methoden kunnen worden ontwikkeld om gegevens te verzamelen, uit te wisselen en te benutten;

Overwegende dat in dit kader maatregelen moeten worden genomen om de verschillende deelnemers aan het handelsverkeer aan te moedigen verdachte verrichtingen op te sporen en met de bevoegde autoriteiten samen te werken; dat een systeem van voorafgaande kennisgeving over zendingen van bepaalde stoffen, dat de mogelijkheid biedt de betrokken verrichtingen onder bepaalde voorwaarden uit te stellen of te verbieden, voor deze situatie het meest geschikt lijkt; dat verscheidene landen met een dergelijke aanpak reeds zeer positieve resultaten hebben behaald;

Overwegende dat de bevoegde autoriteiten in de Lid-Staten over vergelijkbare mogelijkheden tot optreden moeten beschikken; dat het derhalve onontbeerlijk is gemeenschappelijke doelstellingen terzake op Gemeenschapsniveau vast te stellen; dat dit aspect van wezenlijk belang is in het licht van een voltooide interne markt en de eenvormige toepassing van de vastgestelde regels; dat het in dit verband eveneens van belang is dat elke Lid-Staat sancties instelt met een voldoende afschrikkende werking;

Overwegende dat het van belang is mechanismen voor administratieve samenwerking op te zetten, zowel binnen de Gemeenschap als met derde landen die tevens partij zijn bij het VN-Verdrag; dat het in dit verband passend is, wat de bevoegde autoriteiten in de Gemeenschap betreft, zich te laten leiden door Verordening (EEG) nr. 1468/81 van de Raad van 19 mei 1981 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en samenwerking

tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften (2), zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 945/87 (3); dat in het bijzonder moet worden gelet op de vertrouwelijke aard van de ontvangen en uitgewisselde gegevens;

Overwegende dat het dienstig is te bepalen dat de Commissie vergaderingen belegt om eventuele problemen bij de toepassing van deze verordening te bespreken en de uitvoering ervan en de ontwikkeling van de administratieve samenwerking terzake te bevorderen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

---

(2) PB nr. L 144 van 2.6.1981, blz. 1.

(3) PB nr. L 90 van 2.4.1987, blz. 3.

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. **Deze verordening stelt de maatregelen van toezicht vast voor de handel in uitgangsprogramten tussen de Gemeenschap en derde landen, ten einde de afwending van dergelijke produkten voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen te voorkomen.**

2. **Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder :**
  - a) **"geregistreeerde stoffen" : elke in de Bijlage bij deze verordening opgenomen stof, met inbegrip van mengsels welke dergelijke stoffen bevatten. Uitgesloten zijn farmaceutische of andere preparaten welke geregistreeerde stoffen bevatten die op zodanige wijze zijn vermengd dat dergelijke stoffen niet op eenvoudige wijze kunnen worden gebruikt of met eenvoudige middelen kunnen worden teruggewonnen;**

  - b) **"invoer" : elk fysiek binnenbrengen van geregistreeerde stoffen in het douanegebied van de Gemeenschap;**

- c) **"uitvoer"** : elk fysiek het douanegebied van de Gemeenschap verlaten van geregistreerde stoffen dat aanleiding geeft tot een douane-aangifte ten uitvoer;
- d) **"doorvoer"** : elk vervoer van geregistreerde stoffen tussen derde landen over het douanegebied van de Gemeenschap en elke overlading in dit gebied;
- e) **"deelnemer aan het handelsverkeer"** : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die betrokken is bij de vervaardiging, de voortbrenging, de handel of de verspreiding van geregistreerde stoffen in de Gemeenschap of die betrokken is bij andere aanverwante activiteiten zoals invoer, uitvoer, doorvoer, makelaardij en de verwerking van geregistreerde stoffen. Deze definitie omvat alleszins douanebeambten;
- f) **"VN-Verdrag"** : het Verdrag van de Verenigde Naties tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen dat op 19 december 1988 te Wenen werd ondertekend;
- g) **"Internationaal Comité van Toezicht op Verdovende Middelen"** : het comité dat werd ingesteld bij het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961, zoals gewijzigd bij het Protocol van 1972.

TITEL II

Toezicht op de handel

Artikel 2

Documenten, boekhouding en etikettering

De in-, uit- en doorvoer van geregistreerde stoffen zijn onderworpen aan de volgende voorschriften :

- 1) **Elke** in-, uit- en doorvoer gaat vergezeld van de voorgeschreven documenten. Handelsbescheiden zoals facturen, vrachtlijsten, douanedocumenten, vervoerdocumenten en andere verzendingsdocumenten bevatten met name de volgende gegevens :

- naam van de geregistreerde stof als opgenomen in de Bijlage;
- hoeveelheid, gewicht, samenstelling en bestanddelen van de geregistreerde stof;
- naam en adres van de exporteur en van de importeur en, voor zover de betrokken fabrikant of wederverkoper over deze informatie beschikt, die van de geadresseerde.

- 2) In alle gevallen waarin deelnemers aan het handelsverkeer bij in-, uit- of doorvoer in verband met geregistreerde stoffen van etiketten gebruik maken, vermelden dergelijke etiketten de namen van deze stoffen zoals die in de Bijlage zijn opgesomd.

- 3) **Deelnemers aan het handelsverkeer die bij de in-, uit- en doorvoer van geregistreeerde stoffen zijn betrokken, houden van deze activiteiten gedetailleerde commerciële gegevens bij.**

- 4) De in de punten 1) en 3) bedoelde **bescheiden en boeken dienen te worden bewaard gedurende een tijdvak van ten minste twee jaar te rekenen van het einde van het kalenderjaar waarin de in punt 1) bedoelde transactie heeft plaatsgevonden en dienen desgevraagd ter beschikking** van de bevoegde autoriteiten te worden gesteld.

Artikel 3

Kennisgeving

1. Elke Lid-Staat treft, overeenkomstig zijn wettelijke bepalingen terzake, passende maatregelen om **deelnemers aan het handelsverkeer ertoe te bewegen de bevoegde autoriteiten onverwijld in kennis te stellen van alle voorvallen, zoals ongebruikelijke orders en transacties van geregistreeerde stoffen, die aangeven dat dergelijke voor in- of uitvoer bestemde stoffen zullen worden afgewend voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen of psychotrope stoffen.**

2. Naast de op basis van lid 1 te treffen maatregelen neemt elke Lid-Staat, overeenkomstig zijn wettelijke bepalingen terzake, passende maatregelen om personen die, tengevolge van inlichtingen die zij uit hoofde van hun beroepsactiviteiten hebben verkregen, vermoeden dat geregistreeerde stoffen die in- of uitgevoerd werden of zullen worden, bestemd kunnen zijn om bij de illegale vervaardiging van verdovende middelen of psychotrope stoffen te worden gebruikt, ertoe te bewegen de bevoegde autoriteiten hiervan op de hoogte te brengen.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde kennisgeving die naar eer en geweten aan de bevoegde autoriteiten wordt gedaan, mag niet in strijd zijn met enige bij overeenkomst of bij een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling opgelegde beperking op de vrijgave van informatie en uit een dergelijke kennisgeving mag voor de betrokken personen geen enkele burgerrechtelijke of strafrechtelijke aansprakelijkheid voortvloeien. Deze bepaling is niet van toepassing op gevallen waarin de kennisgeving is gedaan om vervolging te vermijden of waarin kwaad opzet in het spel is.

Artikel 4

Kennisgeving voorafgaand aan de uitvoer - Stoffen van Tabel I van de Bijlage

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 3 zien personen die het initiatief nemen tot een voorgenomen uitvoer van een in Tabel I van de Bijlage opgenomen geregistreeerde stof, erop toe dat de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat waar de douaneformaliteiten tot uitvoer dienen te worden vervuld, volledig van een dergelijk voornemen in kennis worden gesteld en

zulks niet later dan 15 dagen vóór enige daarmee verband houdende douaneaangifte ten uitvoer wordt overgelegd.

2. De in lid 1 bedoelde kennisgeving bevat de volgende informatie :

- naam en adres van de exporteur, van de importeur in het derde land en van elke andere deelnemer aan het handelsverkeer die betrokken is bij de uitvoer of de verzending alsmede, voor zover de betreffende deelnemer aan het handelsverkeer over deze informatie beschikt, van de geadresseerde;
- naam van de geregistreerde stof als opgenomen in Tabel I van de Bijlage;
- hoeveelheid, gewicht, samenstelling en bestanddelen van de uit te voeren stof;
- bijzonderheden betreffende de zending, zoals de voorgenomen datum van verzending, de wijze van vervoer en, indien bekend, de routebeschrijving, de voorziene plaats van uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap en van binnenkomst in het land van invoer.

3. De Lid-Statens dragen er zorg voor dat de in lid 1 bedoelde bevoegde autoriteiten met een schriftelijk bevel, waarvan de ontvangst behoorlijk door de betrokken persoon moet worden bevestigd;

- a) de verzending van in Tabel I van de Bijlage genoemde geregistreerde stoffen kunnen uitstellen tot zij zich ervan hebben vergewist dat de betreffende stoffen voor legale doeleinden zijn bestemd;

- b) **de verzending van in Tabel I van de Bijlage genoemde geregistreeerde stoffen kunnen verbieden** indien er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de geregistreeerde stoffen voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen of psychotrope stoffen zijn bestemd.

Behoudens een bevel van de bevoegde autoriteiten als bedoeld in de punten a) en b), wordt de uitvoer na het verstrijken van de termijn van 15 dagen geacht te zijn goedgekeurd.

4. Wat betreft de verzoeken om inlichtingen voorafgaand aan de uitvoer die door derde landen overeenkomstig artikel 12, lid 10, van het VN-Verdrag aan de Gemeenschap worden gericht,
- a) deze worden alle onverwijld door de Commissie aan de **bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten** doorgegeven;
- b) stellen de **bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staat, voorafgaand aan elke uitvoer van geregistreeerde stoffen naar het verzoekende land, de in lid 2 bedoelde informatie ter beschikking** van de bevoegde autoriteiten van dit land. Een afschrift van dit antwoord wordt toegezonden aan de Commissie die het aan de overige Lid-Staten doet toekomen;
- c) verlangen de autoriteiten die dergelijke inlichtingen verstrekken, dat de autoriteiten in derde landen die deze inlichtingen ontvangen, het vertrouwelijk karakter van elk economisch, industrieel, handels- of beroepsgeheim of van elke handelswerkwijze waarborgen.

TITEL III

Maatregelen van toezicht

Artikel 5

Bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten

1. Om de correcte toepassing van de artikelen 2 en 4 te waarborgen, treft iedere Lid-Staat overeenkomstig zijn eigen wettelijke bepalingen de nodige maatregelen om de bevoegde autoriteiten in staat te stellen om :
  - a) informatie te verkrijgen omtrent alle orders of transacties in verband met geregistreerde stoffen;
  - b) de bedrijfsruimten van de betrokken deelnemers aan het handelsverkeer te betreden en te doorzoeken ten einde bewijzen van de onregelmatigheden te verzamelen ;
  - c) geregistreerde stoffen in beslag te nemen indien er voldoende bewijsmateriaal voorhanden is waaruit blijkt dat dergelijke stoffen die werden of zullen worden in-, uit- of doorgevoerd, zijn bestemd om te worden gebruikt bij de illegale vervaardiging van een verdovend middel of van een psychotrope stof.

2. Onverminderd de in artikel 4, lid 3, en artikel 5, lid 1, vervatte maatregelen kunnen de douaneautoriteiten of andere bevoegde autoriteiten van elke Lid-Staat het binnenbrengen in of het verlaten van het douanegebied van de Gemeenschap van geregistreerde stoffen weigeren respectievelijk verbieden indien er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat deze stoffen bestemd zijn voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen of van psychotrope stoffen.

TITEL IV

Administratieve samenwerking

Artikel 6

Bij de toepassing van deze verordening en onverminderd artikel 10 zijn de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1468/81, inzonderheid die betreffende de vertrouwelijkheid, van overeenkomstige toepassing. Elke Lid-Staat deelt aan de andere Lid-Staten en aan de Commissie mee welke autoriteit bevoegd is om op te treden als correspondent in de zin van artikel 2, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1468/81.

Artikel 7

Indien er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een geregistreerde stof die word in-, uit-, of doorgevoerd, is bestemd voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen of psychotrope stoffen informerende in artikel 6 bedoelde bevoegde autoriteiten de bevoegde autoriteiten van derde landen die bij de bedoelde operatie zijn betrokken en die partij bij het VN-Verdrag zijn. Een dergelijke kennisgeving bevat alle essentiële informatie waarop dit vermoeden berust. De bepalingen van Artikel 4, lid 4, punt c), betreffende het vertrouwelijk karakter, zijn op dergelijke kennisgevingen van overeenkomstige toepassing. Een afschrift van deze kennisgeving wordt toegezonden aan de Commissie die het aan de overige Lid-Staten doet toekomen.

TITEL V

Slotbepalingen

Artikel 8

Elke Lid-Staat stelt straffen op overtredingen van deze verordening. De straffen dienen te volstaan om de naleving van deze bepalingen te bewerkstelligen.

Artikel 9

1. De bevoegde autoriteiten van elke Lid-Staat verstrekken de Commissie jaarlijks informatie betreffende :
  - de hoeveelheden in beslag genomen geregistreerde stoffen en, indien deze bekend is, de oorsprong van deze stoffen;
  - elke niet in de Bijlage opgenomen stof waarvan werd geconstateerd dat zij bij de illegale vervaardiging van verdovende middelen of psychotrope stoffen werd gebruikt en die voldoende belangrijk wordt geacht om aan het Internationale Comité van Toezicht op Verdovende Middelen te wordenesignaleerd;
  - wijzen van verlegging van het handelsverkeer en methoden van illegale fabricage.

2. Aan de hand van de in lid 1 genoemde mededelingen stelt de Commissie overeenkomstig artikel 12, lid 12, van het VN-Verdrag en in overleg met de lid-Staten een jaarlijks verslag op dat aan het Internationale Comité van Toezicht op Verdovende Middelen wordt voorgelegd.

Artikel 10

De Commissie belegt vergaderingen met de vertegenwoordigers van de Lid-Staten om alle vragen met betrekking tot de toepassing van deze verordening die door haar voorzitter, op eigen initiatief, dan wel op verzoek van een Lid-Staat op de dagorde zijn opgenomen, te onderzoeken.

Artikel 11

Elke Lid-Staat stelt de Commissie in kennis van de maatregelen die hij overeenkomstig deze verordening neemt.

De Commissie deelt deze informatie aan de overige Lid-Staten mee.

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1991. Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1991.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, op

Voor de Raad

BIJLAGE

Tabel I

Efedrine
Ergometrine
Ergotamine
Lyserginezuur
1.fenyl.2.propanon
Pseudoefedrine

De zouten van de in deze lijst
vermelde stoffen in alle gevallen
waarin dergelijke zouten kunnen
bestaan

Tabel II

Azijnzuuranhydride
Aceton
Antranilzuur
Ethylether
Fenylazijnzuur
Piperidine

De zouten van de in deze lijst
vermelde stoffen in alle
gevallen waarin dergelijke
zouten kunnen bestaan.

FINANCIAL RECORD

Draft proposal for a Council Regulation laying down measures to discourage the diversion of certain substances to the illicit manufacture of narcotic drugs and psychotropic substances.

1. Budgetary heading code: A 2511

2. Legal basis: Article 113

3. Description of project

3.1. General objectives

To comply with international obligations resulting from Article 12 of the 1988 UN Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances signed by the Community on 8 June 1989.

3.2. Specific objectives

- To prevent, on a Community-wide basis, the diversion of precursor substances to the illicit manufacture of narcotic drugs and psychotropic substances, by establishing a monitoring system on the import, export and transit of precursors and provide for an exchange of information between the competent authorities of Member States and between the latter and the competent authorities of non-Community countries.

- To fulfill periodic reporting requirements towards the competent bodies of the United Nations

3.3. Financial implications of the project

The management of the monitoring system will have the financial consequences set out under item 5 below.

4. Justification of the project

To date, only informal precursor monitoring schemes exist in certain Member States which do not fulfill the standard required by the UN Convention. In order to fulfill the Community obligations from the Convention and at the same time to avoid Member States taking individual legislative action incompatible with the objectives of the Single Market, the Community has to enact legislation on external precursor trade.

5. Financial implications in respect of intervention appropriations

5.1. Basis for estimation

The envisaged Community system will result in expenses for

- the periodic organization of meetings with Member States experts in order to continually monitor the correct working of the system. The estimation shown below is based on an initial hypothesis of 2 meetings per year with Member States to be held in Brussels.

- the set-up, at Commission level, of a management structure ensuring, in particular, liaison with Member States, third countries and competent international organizations, in particular, the UN. The structure would initially comprise two officials (1 A, 1 B).

These resources are to be found either by means of internal redeployment or in the framework of the budgetary procedure for the year 1991.

5.2. Estimated appropriations to be provided for

Task	Budgetary post A 2511
Travel expenses for Member States experts to Brussels:	
2x 24 experts: 2x 10,000 ECU	20,000 ECU
Total	20,000 ECU

(from the budgetary year 1991 on)

6. Implications for own resources

None

COM(90) 215 def.

DOCUMENTEN

NL

05 01 06

Catalogusnummer : CB-CO-90-253-NL-C
ISBN 92-77-60901-X

VERKOOPPRIJS	tot 30 blz.: 3,50 ECU	per 10 blz. meer: 1,25 ECU
--------------	-----------------------	----------------------------

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg